1-23150886-12-1-24102023
Dosarul nr.1-2602/2023

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 aprilie 2025 municipiul Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Vasilisa Muntean
Grefieri Oxana Garștea, Ana Harabagiu, Glazunov Liuba, Tcaci Cristian, Cristea Diana, Dascaliuc Cristina

cu participarea:
interpretului Vieru Liliana
procurorilor Sturzu Veaceslav, Buzu *****
părții vătămate Carelova Svetlana
apărătorului inculpatului Taban Natalia
inculpatului Spînu Nicolae

examinând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a cet.

Spînu Nicolae *****, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, cetățean al RM, moldovean, studii medii incomplete, nesupus militar, celibatar, fără persoane la întreținere, neangajat oficial în câmpul muncii, anterior nejudecat, -

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) Cod Penal al RM, -

Cauza penală în privința cet. Spînu Nicolae ***** a parvenit în instanța de judecată la data de 24 octombrie 2023, primită în procedură la 25 octombrie 2023, sentința integrală pronunțată la 09 aprilie 2025.

Procedura de citare legală executată.

În baza materialelor din dosar și a probelor recunoscute de inculpat, care au fost administrate la faza de urmărire penală, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Spînu Nicolae ***** la data de 04 octombrie 2023, în jurul orei 05:00 min., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de cupiditate stabilit, prin acces liber, folosindu-se de faptul că poarta este deschisă și nu este văzut de persoanele prezente, a pătruns în locuința ce aparține cet. Carelova Svetlana, amplasată pe adresa *****, de

unde pe ascuns, din dulapul amplasat în antreul casei, a sustras o geantă de damă de mână la preț de 350 lei, în care se afla portmoneul cu acte personale, cardul bancar BC "Moldindconbank" SA emis pe numele victimei, cartela de pensionar, alte carduri de reducere și bani în sumă de 1 750 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, ulterior, cu cardul bancar sustras a achitat la magazin produse achiziționate în sumă de 399 lei, cauzând părții vătămate Carelova Svetlana o daună materială considerabilă în sumă totală 2 499 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Spînu Nicolae ***** au fost încadrate de către organul de urmărire penală potrivit art.186 alin.(2) lit.d) Cod Penal al RM – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit cu cauzarea de daune proporții considerabile.

În ședința de judecată inculpatul Spînu Nicolae ***** a declarat că îi sunt cunoscute probele administrate în cadrul urmăririi penale, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și nu dorește administrarea altor probe. În acest sens inculpatul, în conformitate cu art.364[1] alin.(1) Cod de procedură penală, a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Buzu *****, considerând că vinovăția inculpatului a fost dovedită și ținând cont de prevederile Legii nr.136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, prin care a fost modificat art.126 Cod Penal, unde a fost expusă mărimea proporțiilor considerabile, a solicitat de a fi recunoscut Spînu Nicolae ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod Penal al RM și de a-i aplica o pedeapsă sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Partea vătămată Carelova Svetlana prin cerere scrisă a menționat că are pretenții materiale față de inculpat în sumă de 2 500 lei și pretenții morale în sumă de 500 lei.

Apărătorul inculpatului Spînu Nicolae *****, avocatul Taban Natalia a solicitat instanței să ia în considerare faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele imputate și a manifestat căința sinceră, a comis pentru prima dată o infracțiune, astfel a solicitat liberarea lui Spînu Nicolae ***** de răspundere penală și atragerea acestuia la răspundere contravențională.

Inculpatul Spînu Nicolae *****, fiindu-i oferit ultimul cuvânt, a menționat că se căiește de cele comise și promite că nu va mai comite astfel de fapte.

Ținând cont de faptul că din probele administrate rezultă că faptele inculpatului erau stabilite și erau suficiente date cu privire la persoana acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul era întocmit în conformitate cu prevederile art.296 CPP, întrucât actele de urmărire penală nu prezentau careva semne că ar fi lovite de nulitatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțineau careva indicii că în faza de urmărire penală a fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că au fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul Penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanța de judecată a admis prin încheiere cererea inculpatului și a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

În ședința de judecată inculpatul Spînu Nicolae ***** a recunoscut vinovăția și faptele indicate în rechizitoriu, nu a solicitat administrarea de noi probe și a declarat că într-o seară venea de la un club de noapte din Botanica, era în stare de ebrietate și la un moment dat s-a dat după un colț și a văzut peste gard într-o curte a unei case la sol o geantă pentru doamne. A sărit gardul, a luat geanta și a ieșit pe poartă părăsind locuința. Relevă că a mers la o alimentară 24/24 unde a cheltuit banii, mai departe nu ține minte nimic. Ce a făcut cu actele părții vătămate nu-și

amintește. Anterior nu a fost atras la răspundere penală. Se căiește de cele săvârșite și regretă mult fapta comisă.

Pe lângă faptul că inculpatul și-a recunoscut faptele și vinovăția în comiterea acestora, aceasta se confirmă și prin următoarele probe administrate în cadrul urmăririi penale:

1. Declarațiile părții vătămate Carelova Svetlana, care fiind audiată la etapa urmăririi penale, a comunicat că la data de 03.10.2023 a fost la clinica veterinară împreună cu soțul său Rață Valeriu, avea cu dânsa geanta de mână. Aproximativ la orele 18:00 min. s-au întors acasă și a lăsat geanta cu portofelul și toate lucrurile ca de obicei, în dulapul din antreul casei. La data de 04.10.2023, la ora 04:00 min., soțul ei a plecat la serviciu, ea a ieșit în curte aproximativ la orele 08:00 min. și a observat că poarta era deschisă, atunci l-a întrebat pe soț dacă acesta nu a uitat-o cumva deschisă, la care el i-a comunicat că a închis-o. În continuare ea s-a ocupat de lucrări prin gospodărie, astfel nu a atras atenția la prezența genții. La data de 05.10.2023, aproximativ la orele 15:00 min., a decis să meargă la cumpărături, atunci a observat că geanta îi lipsește, aproximativ o oră a căutat împreună cu soțul său prin casă geanta. Când a înțeles că în casă nu este, a decis să plece la bancă pentru a bloca cardul. Ajungând la bancă, i s-a comunicat că la data de 04.10.2023, aproximativ la orele 05:00 min., de pe cardul ei au fost făcute careva achitări la magazin în sumă de 399,3 lei, care nu au fost efectuate de către aceasta, din motiv că ea nu a ieșit din gospodărie în acea zi. În acel moment ea a înțeles că i-a fost sustrasă geanta din piele artificială de culoare albastru cu alb, la preț de 350 lei, în care se afla portofelul cu 500 lei, cardul bancar BC "Moldindconbank" SA emis pe numele său, cartela de pensionar, alte carduri de reducere, în alte buzunare mai mici ale genții era o bancnotă de 1 000 lei, o bancnotă de 200 lei, o bancnotă de 20 lei și 30 lei de monede, pașaportul veterinar al câinelui, astfel, prin acțiunile lor persoanele necunoscute i-au cauzat o lună materială considerabilă în sumă de 2 499 lei (f.d.25-27);

2. Declarațiile martorului Rață Valeriu, care fiind audiat la etapa urmăririi penale, a comunicat că Carelova Svetlana este soția sa. La data de 04.10.2023, la ora 03:45 min., a ieșit din casă ca să plece la serviciu. La ieșire a văzut că geanta soției sale este în antreu pe dulap. Când a ieșit în stradă, a observat o persoane gen masculin, de vârstă tânără pe stradă, dar din motiv că era întuneric afară, nu l-a văzut la față. În continuare a plecat la serviciu, după care, când a revenit acasă, soția l-a întrebat dacă nu a lăsat poarta deschisă dimineața, el de obicei o închide după ce iese. În ziua următoare, la data de 05.10.2023, când a revenit de la serviciu, soția l-a anunțat că nu găsește geanta sa, după aproximativ o oră de căutări, a înțeles că acesta nu este în casă și au plecat la bancă ca să înghețe cardul, acolo au fost anunțați de faptul că de pe cardul soției au fost făcute careva achitări, care nu au fost făcute de către aceasta, atunci au înțeles că geanta a fost furată de către cineva. În acel moment au plecat la sectorul de politie ca să depună o plângere (f.d.31-33);

3. Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 12.10.2023, potrivit căruia a fost supus examinării un suport magnetic de tip CD disc de culoare albă. În cadrul examinării s-a constatat că la deschiderea discului apare un fișier cu denumirea "video data de 04.10.2023". La accesarea fișierului se deschide o înregistrare video cu durata de 00:56 minute. În colțul drept partea de sus este indicată dată de 04.10.2023, ora 05:13 min., imaginea video fiind redată de pe camera de supraveghere fixată într-un magazin alimentar, în video fiind reprezentată încăperea magazinului. În secunda 00:21 din înregistrare, în imagine apare o persoană de gen masculin, statură și corpolență medie, părul de culoare neagră, cu bărbie, îmbrăcat în pantaloni negri și pulover negru cu o linie albă pe lateral și vestă de culoare albastră. Persoana reprezentată a fost identificată ca fiind Spînu Nicolae *****, a.n.*****. Acesta ține în mâna stângă un pachet de

polietilenă de culoare albastră, în timp ce ia din frigider o sticlă cu ceai rece, după care se apropie de casă și achită cumpărătura cu cardul (f.d.28-29);

4. Conținutul procesului-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 12.10.2023, cadrul acestei acțiuni procesuale fiind efectuată verificarea declarațiilor bănuitului Spînu Nicolae *****, împreună cu ofițerul de urmărire penală, specialistul criminalist și apărătorul desemnat, bănuitul Spînu Nicolae ***** confirmând declarațiile date în calitate de bănuit și descriind circumstanțele în care a săvârșit infracțiunea, și anume: la 04.10.2023, aproximativ ora 04:00, venind de la un club de noapte "Globus" din sectorul Botanica, fiind în stare de ebrietate și mergând pe jos, s-a rătăcit pe una din străzile din sectorul Buiucani, mun. Chișinău, la un moment s-a oprit pentru a-și satisface necesitățile vitale după un colț. Se afla în fața unei gospodării, unde a văzut pe o masă, care se afla în curte lângă geam, o geantă de mână, atunci a decis să sară gardul în ogradă, de unde a sustras geanta cu care a ieșit pe poartă. În continuare s-a îndreptat înspre str. Alba lulia, iar în regiunea str. Ioana Radu, s-a oprit și a verificat conținutul genții, unde a găsit portofelul în care erau 500 lei și un card bancar, după care a aruncat geanta și portofelul la tomberon. Apoi s-a deplasat la magazinul 24/24, amplasat pe str. Ion Creangă, unde făcând cumpărături a achitat cu cardul bancar pe care l-a sustras. La procesul-verbal a fost anexată o planșă fotografică cu 13 imagini, reprezentând bănuitul Spânu Nicolae ***** indicând locul și circumstanțele săvârșirii infracțiunii (f.d.47-49);

5. Mijlocul material de probă - un suport magnetic de tip CD disc, pe care se conțin imagini video din data de 04.06.2023 (f.d.29-30).

Potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În rezultatul probelor administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, a prestațiilor părții acuzării și apărării în ședință de judecată, instanța a ajuns la concluzia că faptele de care este învinuit inculpatul Spînu Nicolae ***** au avut loc cu certitudine, au fost săvârșite de inculpat, iar vinovăția acestuia este dovedită pe deplin.

Potrivit Deciziei Curții Constituționale nr.50 din 19 aprilie 2022 privind excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din articolul 364^1 alineatele (1), (2), (4) și (6) din Codul de procedură penală (încadrarea juridică a faptei în contextul judecării cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală): "*31. Cu privire la încadrarea juridică a faptei, Curtea notează că, potrivit articolului 364^1 alin.(1) din Codul de procedură penală, instanța poate dispune judecarea cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală în cazul în care, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul declară personal, prin înscris autentic, că recunoaște comiterea faptelor indicate în rechizitoriu.*

32. Curtea reține că, în conformitate cu articolul 385 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întruneşte elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanţa verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror (DCC nr.63 din 11 iunie 2020, §26).

33. În acest context, Curtea reiterează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului şi stabilirea pedepsei ţin de competenţa instanţei de judecată. De asemenea, instanța de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcţie de circumstanțele concrete ale speţei deduse judecăţii (a se vedea DCC nr.76 din 21 mai 2019, §18). Instanţa de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror (DCC

nr.40 din 8 mai 2018, §22 şi jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului citată acolo). Trebuie făcută o distincţie între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanţe faptice, şi infracţiunea sau contravenţia prevăzută de articolele legii penale şi contravenţionale, în baza cărora poate fi făcută încadrarea juridică. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii (a se vedea HCC nr.9 din 29 aprilie 2016, §24 şi DCC nr.63 din 11 iunie 2020, §28).

34. Curtea notează că, în realitate, problema pe care o abordează autorii excepţiei ţine de interpretarea şi aplicarea corectă a prevederilor de drept penal procesual şi substanţial, deopotrivă. Din analiza normelor legale citate supra nu rezultă condiţia că inculpatul trebuie să recunoască încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror pentru a putea beneficia de judecarea cauzei sale într-o procedură simplificată. O astfel de condiţie ar leza deplinătatea de jurisdicţie a instanţei de judecată care examinează cauza penală pentru că aceasta nu ar putea recalifica fapta imputată persoanei, chiar şi în situaţia în care ar constata că calificarea faptei efectuată de procuror este una eronată. Prin urmare, Codul de procedură penală nu stabileşte că pentru judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală inculpatul trebuie să recunoască şi încadrarea juridică a faptei făcută de către procuror în rechizitoriu."

În primul rând, instanța menționează că, chiar dacă inculpatul a depus cerere de examinare a cauzei în procedură simplificată și procedura de examinare a cauzei a avut loc conform art.364[1] din Codul de procedură penală, aceasta nu înseamnă că faptele recunoscute de inculpat nu pot fi recalificate, atunci când calificarea acestora este eronată sau a intervenit o lege nouă care aduce modificări calificării faptelor.

La caz, nu are importanță declarația de recunoaștere a vinovăției, deoarece inculpatul nu are studii juridice pentru a putea califica corect faptele sale conform unui articol anumit din Codul penal. Or, în esență, inculpatul în cadrul audierii sale a recunoscut integral faptele indicate în rechizitoriu.

În acest context, instanța punctează că potrivit art.113 din Codul Penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art.10 alin.(1) Cod Penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

În speță, este relevant a menționa că prin Legea nr.136 din 06.06.24, în vigoare din 07.09.2024, art.126 alin.(2) Cod Penal a fost expus în următoarea redacție: "*Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei*".

Din dispozițiile art.18 Cod Contravențional și art.126 Cod Penal rezultă că daunele în proporții mici constituie daunele care la momentul săvârșirii contravenției nu depășesc 20% din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar proporții considerabile sau esențiale - mai mult de 10 de salarii.

În baza Hotărârii Guvernului nr.936 din 28 decembrie 2022, se deduce că în anul 2023 limita maximă a daunelor în proporții mici era de 2 340 lei, iar limita minimă a proporțiilor considerabile – 117 000 lei.

După analiza cadrului legal indicat supra, analizând declarațiile inculpatului, coroborându-le cu declarațiile părții vătămate și procesele-verbale de ridicare, acțiuni procesuale efectuate în faza de urmărire penală, instanța de judecată menționează că faptele inculpatului Spînu Nicolae ***** urmează a fi recalificate prin excluderea agravantei - **cu cauzarea de daune în proporții considerabile,** agravantă care a fost reținută de acuzatorul de stat în actul de învinuire.

Instanța constată că din probele administrate la faza de urmărire penală și acceptate de inculpat, rezultă cu certitudine că Spînu Nicolae ***** la data de 04 octombrie 2023, în jurul orei 05:00 min., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de cupiditate stabilit, prin acces liber, folosindu-se de faptul că poarta este deschisă și nu este văzut de persoanele prezente, a pătruns în locuința ce aparține cet. Carelova Svetlana, amplasată pe adresa *****, de unde pe ascuns, din dulapul amplasat în antreul casei, a sustras o geantă de damă de mână la preț de 350 lei, în care se afla portmoneul cu acte personale, cardul bancar BC "Moldindconbank" SA emis pe numele victimei, cartela de pensionar, alte carduri de reducere și bani în sumă de 1 750 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se într-o direcție necunoscută, ulterior, cu cardul bancar sustras a achitat la magazin produse achiziționate în sumă de 399 lei, cauzând părții vătămate Carelova Svetlana o daună materială în sumă totală 2 499 lei.

Astfel, Spînu Nicolae ***** prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.186 alin.(1) Cod Penal al RM – furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Potrivit art.61 alin.(1) și (2) din Codul Penal al RM, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art.75 alin.(1) din Codul Penal al RM, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu prevederile art.7 alin.(1) Cod Penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În ciuda faptului că individualizarea pedepsei penale este un proces lăuntric şi personal al instanței de judecată, totuși acesta nu poate fi conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, or acesta trebuie să fie rezultatul unei evaluări obiective a întregului material probatoriu administrat la judecarea cauzei.

Astfel, pentru a-şi îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de liberate şi

a duratei, atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care în prezintă în mod real persoana infractorului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale.

Funcțiile de constrângere și reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei penale produce efecte atât asupra conduitei infractorului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane, care văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriilor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei comise de făptuitor, condiționează caracterul preventiv al pedepsei, care totdeauna prin mărimea privațiunii trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție a făptuitorului.

Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală prevăzute de art.2, 61 Cod Penal.

În conformitate cu art.364^1 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decât dacă inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăția inculpatului.

Conform art.80^1 alin.(1) Cod Penal al RM, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

Astfel, reieșind din faptul că inculpatul vina a recunoscut, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.80^1 alin.(1) Cod Penal.

În conformitate cu art.186 alin.(1) Cod Penal al RM, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, se pedepseşte cu amendă în mărime până la 650 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 2 ani.

În calitate de circumstanțe atenuante în corespundere cu prevederile art.76 Cod Penal al RM, instanța a reținut căința sinceră. Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod Penal al RM instanța nu a reținut.

Instanța nu poate reține în corespundere cu prevederile art.76 Cod Penal al RM în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, or judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la urmărirea penală, care are ca premisă recunoașterea faptelor indicate în rechizitoriu, astfel în acest caz pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului urmează a fi stabilită în conformitate cu art.364^1 alin.(1) Cod de procedură penală și art.80^1 alin.(1) Cod Penal al RM, care stabilește o pedeapsă redusă, luându-se în considerație

recunoașterea faptelor, iar reținerea în calitate de circumstanță atenuantă și recunoașterea vinovăției ar însemna acordarea unei bivalențe juridice uneia și aceleiași circumstanțe.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art.61 alin.(2) Cod Penal al RM, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art.16 alin.(2) Cod Penal al RM se atribuie la categoria celor ușoare, precum și din noile limite ale pedepsei determinate potrivit art.80[1] alin.(1) Cod Penal al RM coroborat cu art.186 alin.(1) din Cod Penal al RM, luând în considerație circumstanțele atenuante stabilite în pricină, instanța de judecată consideră că în privința inculpatului Spînu Nicolae ***** pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod Penal al RM, este echitabilă aplicarea în privința acestuia a unei pedepse sub formă de 100 ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

La stabilirea cuantumului pedepsei penale, instanța de judecată a ținut cont de faptul că în speță se constată doar circumstanțe atenuate, lipsind circumstanțele agravante, inculpatul a comis pentru prima dată o infracțiune ușoară.

Partea apărării în şedinţa de judecată a solicitat aplicarea faţă de inculpatul Spînu Nicolae ***** a prevederilor art.55 Cod Penal – liberarea de răspundere penală cu tragere la răspundere contravenţională.

Potrivit art.55 alin.(1) Cod Penal, persoana care a săvârşit pentru prima oară o infracţiune uşoară sau mai puţin gravă, cu excepţia infracţiunilor prevăzute la art.181[1], 256, 303, 314, art.326 alin. (1) şi (1[1]), art.327 alin.(1), art.328 alin.(1), art.332 alin.(1), art.333 alin.(1), art.334 alin.(1) şi (2), art.335 alin.(1) și art.335[1] alin.(1), poate fi liberată de răspundere penală şi trasă la răspundere contravenţională în cazurile în care şi-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracţiune şi s-a constatat că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Instanța de judecată va respinge solicitarea apărătorului cu referire la aplicarea art.55 Cod penal, deoarece infracțiunea comisă de Spînu Nicolae ***** – *furtul, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane,* reprezintă un grad sporit de pericol social, astfel că pedeapsa urmează să fie pe măsura necesității de reeducare condamnatului.

Mai mult, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este

capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Urmare, inculpatul a cunoscut și prevăzut consecințele acțiunilor sale, astfel că neatragerea la răspundere penală a inculpatului ar duce la neconștientizarea pericolului social al acțiunilor ilicite, fapt care ar genera omiterea scopului legii penale prevăzut de art.2 alin.(2) Cod Penal care statuează că legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept.

În conformitate cu art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

Instanța de judecată constată că în privința inculpatului Spînu Nicolae ***** la data de 12.10.2023 a fost aplicată măsura preventivă "obligarea de a nu părăsi țara" pe un termen de 30 zile, măsură care a expirat de drept, prin urmare, instanța consideră necesar de a aplica măsura preventivă "obligarea de a nu părăsi țara" în privința inculpatului Spînu Nicolae *****, până la rămânerea definitivă a sentinței.

Conform art.385 alin.(1) pct.10) - 11) din Codul de procedură penală, instanța de judecată soluționează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; precum și dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă.
Conform art.387 pct.(1) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.

În corespundere cu prevederile art.219 alin.(1) - (3) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum și repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. Prejudiciul material se consideră legat de săvârșirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia; înmormântarea părții vătămate; plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor și pensiilor; executarea contractului de depozit al bunurilor.

Potrivit art.221 alin.(2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

La caz, partea vătămată Carelova Svetlana a înaintat acțiune civilă, prin care solicită încasarea din contul inculpatului Spînu Nicolae ***** în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracțiune în sumă de 2 500 lei și a prejudiciului moral în sumă de 500 lei (f.d.83).

Potrivit art.19 alin.(1) și (3) Cod Civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

Instanța de judecată reține că potrivit art.1998 alin.(1) și (2) Cod Civil al RM, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.

În corespundere cu prevederile alin.(1) și (2) ale art.2036 Cod Civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Potrivit art.2037 Cod Civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei.

Aprecierea prejudiciului moral se face în funcție de circumstanțele cauzei, unde este necesar să se ia în considerație valoarea nepatrimonială lezată, însemnătatea pe care o are această valoare pentru persoana vătămată. Un alt criteriu constă în durata menținerii consecințelor vătămărilor, adică durata prejudiciului, deoarece urmările pot fi temporare, trecătoare sau permanente. Durata menținerii consecințelor este un criteriu de apreciere a prejudiciului distinct de criteriul importanței. Un alt criteriu este criteriul intensității durerilor fizice şi psihice. Aceasta depinde de valoarea lezată.

Aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat victimei, urmează a fi apreciat de către instanța de judecată după intima convingere, care se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu şi în funcție de circumstanțele cauzei.

Art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Din practica judiciară constantă adoptată de instanțele de judecată se deduce că prin prejudiciu moral se înțelege suferințe psihice sau fizice cauzate prin acțiunile sau omisiunile care

atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege (viaţă, sănătate, demnitate şi reputaţia profesională), prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor). În categoria largă a prejudiciilor corporale intră durerile fizice cauzate unei persoane prin lovituri, vătămări, răniri etc., suferinţele psihice condiţionate de vătămările corporale, de provocarea unei boli, slăbirea rezistenţei fizice la boli sau de alte complicaţii, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoţională, pierderea unor plăceri (ideea de confort, anumite înlesniri etc.). Prejudiciile afective constau în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât şi orice alte suferinţe psihice similare.

Unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Partea vătămată Carelova Svetlana a înaintat acţiune civilă, prin care solicită încasarea din contul inculpatului Spînu Nicolae ***** în beneficiul său a prejudiciului material cauzat prin infracţiune în sumă de 2 500 lei şi a prejudiciului moral în sumă de 500 lei (f.d.83), astfel va admite integral acţiunea civilă înaintată, pretenţiile părţii vătămate fiind justificate.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet şi obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate cu art. art.341, 364[1], 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E:

Spînu Nicolae ***, născut la *****, se recunoaşte vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art.186 alin.(1) Cod Penal al RM şi i se stabileşte o pedeapsă sub formă de 100 (o sută) ore muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara se aplică în privinţa inculpatului Spînu Nicolae *****, până la rămânerea definitivă a sentinţei.

Acţiunea civilă înaintată de Carelova Svetlana se admite.

Se încasează din contul lui Spînu Nicolae *****, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul lui Carelova Svetlana, a.n.29.03.1961, prejudiciul material cauzat prin infracţiune în sumă de 2 500,0 (două mii cinci sute) lei şi prejudiciul moral cauzat în mărime de 500,0 (cinci sute) lei.

Sentinţa este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Sentinţa integrală pronunţată public la 09 aprilie 2025.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Vasilisa Muntean**